

Amer li va tributar ahir un càlid homenatge

Porcioles, ex-alcalde de Barcelona, ja és fill predilecte del seu poble nadiu

AMER (De la nostra Redacció). — Josep M. de Porcioles i Colomer, que fou durant uns quants anys alcalde de Barcelona, va rebre ahir l'homenatge que li tributaren a la seva vila natal, la població selvatana d'Amer. El motiu pel qual el consistori i el poble optaren per declarar-lo fill predilecte va ser el compliment, el 15 de juliol d'enguany, dels seus vuitanta anys i, també, la tasca feta en pro d'Amer. Els actes de l'homenatge van revestir gran emotivitat i enregistraren una gran assistència de gent.

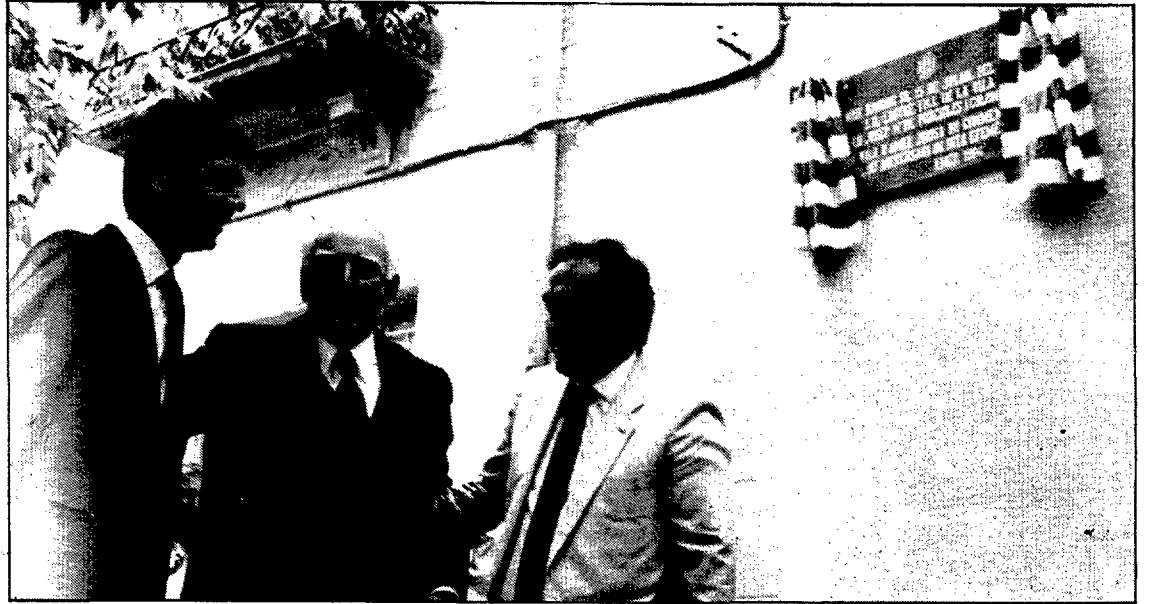
Cap a dos quarts de dotze del migdia arribava a la plaça de la vila el Mercedes que portava Josep M. de Porcioles. L'esperaven les autoritats locals i antics companys de la població entre els quals va passar els deu primers anys de la seva vida; ell hi havia nascut el quinze de juliol de l'any 1904 i hi tornava vuitanta anys després. En aquest temps han passat moltes coses i han canviat els règims, però Porcioles volgué recordar el seu poble i la seva gent i es mostrà emocionat de rebre el càlid homenatge que la mil·lenària vila li tributava.

REBUDA A L'AJUNTAMENT

Després de la seva arribada, es féu un senzill acte a l'ajuntament, on se li explicà els detalls de l'homenatge i se li féu lectura

de l'acord del ple en el qual s'acordava per unanimitat de nomenar Josep M. de Porcioles i Colomer fill predilecte de la població. El casal parroquial va ser l'escenari següent de l'homenatge i en ell el tinent d'alcalde Josep Puigdemont i l'alcalde Josep Junquera volgueren glossar el que ha significat no només per a Amer sinó també per a Barcelona i per a Catalunya la personalitat de Porcioles.

«Josep Pla va escriure d'ell —manifestà l'alcalde Junquera— que durant els seus anys d'alcalde, Barcelona ha pogut fer molt de camí i que ha estat, sens dubte, un dels millors alcaldes que la ciutat comtal ha tingut en aquest segle XX». Josep Junquera també va recordar l'acte de presa de possessió de l'alcaldia barcelonina per part de Porcioles el 18 de març de 1957, en la qual dirigí uns mots d'agraï-

L'Ajuntament ha col·locat una placa a la casa on l'any 1904 va néixer Josep M. de Porcioles —a la foto, enmig de l'alcalde i un regidor. (Foto: Carles Puigdemont)

ment a l'estima que li tributava Amer, la seva vila natal. «Vull oferir —digué Porcioles en aquella ocasió— a l'ajuntament de la meua vila d'Amer la més bella expressió d'estima que el temps no ha pogut esborrar».

Després del lliurament d'un pergami fet per Josep Puigdemont en el qual se simbolitza la seva vinculació a Amer, Barcelona i la professió de notari, Josep

M. de Porcioles prengué, emocionat, la paraula. «M'agradaria —manifestà—, en tancar els ulls per sempre, estar acompanyat per la llum del vostre afecte i cordialitat, que jo no us podré pagar mai; amb aquest acte d'homenatge sou vosaltres els qui us enriqueu, i jo encara us deuré més».

En el seu discurs, l'ex-alcalde de Barcelona va fer una síntesi de la seva visió en aquells anys de Barcelona i de Catalunya, i de la història americana en el conjunt de la nostra Nació. «Hi ha un fet molt transcendent i que amb el temps s'anirà valorant més; és el fet que Barcelona, cap i casal de Catalunya, s'ha forjat amb la gent de terra endins. Per altra part, eren uns moments en què no hi havia Generalitat i d'alguna manera la ciutat comtal havia de portar la iniciativa».

Finalment, i per acabar l'homenatge al fill predilecte de la mil·lenària vila, es féu el descobriment d'una placa que s'ha col·locat al número 13 de la Rambla del Monestir, casa on

l'ex-alcalde de Barcelona va néixer. Posteriorment la Principal de la Bisbal, en un magnífic concert de música per a cobla, oferí les seves peces a l'homenatjat Porcioles. L'església era plena a rebotir i d'aquesta manera Amer tributava el càlid homenatge a qui sempre considerarà com a insigne fill seu, Josep M. de Porcioles i Colomer.

Barcelona, l'aigua del Ter i Catalunya

Per a l'ex-alcalde de Barcelona, «Amer ha tingut una gran significació per a Catalunya; Amer naixia en uns moments en què a Catalunya creixia la consciència de Nació, perquè com diu Pierre Vilar, Catalunya fou una de les primeres d'Europa a sentir-se Nació». Amb aquestes paraules, Porcioles volia significar també la necessitat que cal d'una Catalunya unitària i com cal inserir-hi la ciutat de Barcelona, idea que, tal com va manifestar, l'havia defensada també el seu gram amic i ex-alcalde d'Amer, avui ja mort, Narcís Junquera. Aquesta necessitat de la unitat catalana té un exemple en què Porcioles fou protagonista i que provocà la polèmica en aquells moments: el tras-

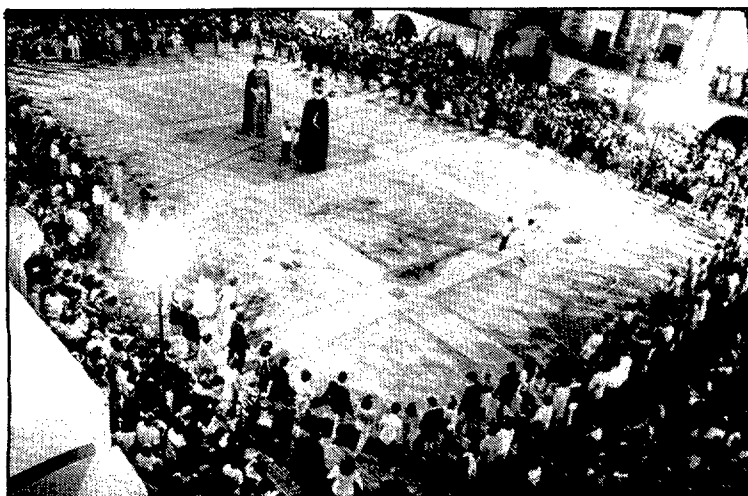
vasament d'aigua del Ter cap a Barcelona. Sobre aquest fet, Porcioles va dir: «hem perdut quinze anys per una mala entesa, però al final el temps ens ha donat la raó. Narcís Junquera va ser l'únic alcalde afectat pel projecte que ens va donar suport, perquè ell també creia en Catalunya com a unitat i ara Barcelona pot abastar-se d'aigua del Ter». Cal dir que des de l'Ajuntament de Barcelona, poc temps després que Porcioles prengués possessió, es va recuperar un projecte realitzat per la Generalitat republicana sobre el trasvasament, que al final va ser el que marcà la base de l'obra actual i que s'endú de la conca del riu gironí un 40% del seu cabal.

L'ex-alcalde i la Carmeta cistellera

Després de vuitanta anys ben poques poden ser les coses que es puguin recordar d'una vila on s'ha passat només deu anys d'infantesa. Ben pocs deuen ser, també els testimonis vius que queden. Però en la visita de Josep M. de Porcioles a la seva terra, es va produir un fet poc imaginat en la ment dels presents: la Carmeta cistellera, de noranta-vuit anys d'edat i amb un esperit jove com el que més, volgué saludar l'ex-alcalde barceloní. La seva salutació, però, no era convencional sinó que revestia un caràcter molt especial: la Siseta havia estat la cuinera del dia en què es batejava en Josep M. de Porcioles. Aleshores tenia divuit anys i recorda ben bé, als noranta-vuit, aquella data. «Només he vingut —digué la Carmeta— per saludar-lo, perquè jo vaig fer el dinar del seu bateig».

La Carmeta va ser la cuinera del bateig de Porcioles a Amer. (Foto: C.P.)

Els gegants al mig de la plaça presidiren la tradicional «sardana de l'alcalde» (Foto: Rafael Bosch)

El conseller Macià Alavedra fou qui conduí la sardana. L'homenatjat Josep Maria Porcioles també es va afegir a la rotllana (Foto: Rafael Bosch)

El conseller guià la sardana del batlle

Ahir a les dotze de la nit, aproximadament, va començar la tradicional Sardana de l'Alcalde, que va estar presidida enguany per l'honorable conseller de Governació de la Generalitat de Catalunya, Macià Alavedra. La Sardana de l'Alcalde va tornar a constituir un veritable èxit tant pel que fa a la gent que hi participà com la que observà les evolucions de les parelles

La tradició, única a Catalunya i

que representa la peça composta pel malaguanyat mestre Joan Fontàs, «Festa Mil·lenària» va reinstaurar-se en el mandat de l'alcalde Narcís Junquera i s'ha perseverat fins ara. Des d'aleshores, aquesta celebració ha constituït també l'èxit principal de la festa major d'Amer que cobra un gran protagonisme amb aquesta tradició. Cal recordar que les normes de protocol indiquen que es tracta d'una sarda-

na única i que, per tant, no n'hi poden haver de paral·leles i que, d'altra banda, és una dansa oberta, amb la qual cosa no es tracta d'una sardana formant rotllana, sinó una gran espiral que s'estira i s'arronsa al mig de la plaça de la Vila. Tot i que és tradicional —com el seu nom indica— l'alcalde és qui la presideix, per bé que en aquesta ocasió la vara de batlle l'ha portada Macià Alavedra. També s'ha de

fer esment de la presència de Xavier Soy, delegat de la Generalitat a les nostres comarques, a més de l'alcalde Junquera i regidors de l'Ajuntament.

També hi era el director general de Prevenció i Extinció d'incendis, Jordi Martínez, i l'alcalde de Salt, Salvador Sunyer. Per la seva banda, l'homenatjat Josep Maria Porcioles ballà també la sardana si bé abandonà a l'hora de la repetició.